

Inhoud

Woord vooraf	7
Inleiding	9
1 Vol met leegte	13
2 Pluk de dag, bouw je droom?	36
3 Alles heeft z'n tijd	61
4 Teleurstelling en gebrokenheid	86
5 Het is beter om ...	111
6 Veel bezitten, maar niet genieten	131
7 Tevreden en nederig blijven	156
8 Vrees God, eer de koning!	183
9 Leef alsof het je laatste dag is?	208
10 Wijsheid en dwaasheid	234
11 Neem het leven zoals het gaat	259
12 Jong geleerd, oud gedaan	282

Woord vooraf

Daar is het dan: ons boek over Prediker. Wat zijn we er enthousiast en intensief mee bezig geweest, maar ook: wat hebben we ermee geworsteld. Want Predikers woorden vielen ons soms zwaar op de maag. Er waren momenten dat we dachten: mag het wat vrolijker misschien? Tegelijk zijn we blij en dankbaar dat we met deze bijbelse wijsheid bezig mochten zijn. Prediker is zo leerzaam en uitdagend!

Nadat wij in de afgelopen jaren allebei enkele boeken hadden geschreven, ontstond het idee om samen een boek te schrijven. Na enig overleg met onze uitgever werd het plan geboren om een bijbelstudieboek over Prediker te maken. Het zou ons aansporen om dit nogal onbekende bijbelboek grondig te lezen. Het resultaat daarvan ligt voor je. We hopen dat je als lezer oude, vertrouwde woorden beter zult gaan begrijpen, en dat je vanuit Predikers wijsheid nieuwe dingen zult leren.

Waarom Prediker? Wij geloven dat de boodschap van zijn boek aansluit bij de cultuur waarin wij leven en de vragen waarmee wij rondlopen. Hoewel hij eeuwen geleden leefde, klinken zijn woorden verrassend actueel! Vervolgens is zijn wijsheid praktisch en concreet. Je kunt er iets mee in je denken, spreken en handelen. Prediker kan je op weg helpen om als christen te leven in de eenentwintigste eeuw. Een derde reden is dat het boek Prediker weleens het 'buitenbeentje' van de Bijbel wordt genoemd. Hoewel er met het boek Spreuken duidelijke overeenkomsten zijn, is Prediker uniek. Zijn manier van schrijven is onvergelijkbaar. Zijn manier van zoeken naar wijsheid en vreugde is uitzonderlijk. Daarom zijn we de uitdaging aangegaan om over dit 'buitenbeentje' een begrijpelijk, opbouwend studieboek te schrijven.

Als man en vrouw hebben wij nogal verschillende schrijfstijlen. Dat zul je als lezer goed merken. Lieuwejan heeft de uitleg van de bijbelteksten geschreven, Sarianne heeft de verdere doordenking en praktische verwerking voor haar rekening genomen. Bij elk hoofdstuk vind je vijf

verwerkingsdagen met veel schrijfruimte en ten slotte nog een bijdrage voor een groepsmeeting. We hopen dat je die afwisseling qua inhoud en stijl zult ervaren als een aanvulling op elkaar. De rode draad is natuurlijk de boodschap van Prediker.

Hoe schrijf je een boek als je samen een groot gezin hebt? Je richt je vooral op de late (en vroege) uurtjes. Maar soms ontkom je er niet aan om ook met je kinderen in de buurt aan een boek te werken. Dan kan het wel eens gebeuren dat een vraag om hulp, zorg of aandacht aan je voorbijgaat. Lieve kinderen, wat heerlijk dat jullie ons in het schrijven steunen en verdragen. Bedankt, we houden ontzettend veel van jullie! Ons verlangen en gebed is dat jullie omhelzen wat er staat in Prediker 12:1: 'Denk aan uw Schepper in de dagen van uw jeugd.'

Onze dank gaat bovenal uit naar onze hemelse Vader, onze Redder Jezus Christus en zijn heilige Geest. Zonder Hem worden onze boeken niet geboren. 'Want van U is het Koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid, tot in eeuwigheid. Amen.' (Matth. 6:13)

Sarianne & Lieuwejan van Dalen
Hoogeveen, najaar 2020

Bij de aanschaf van *Prediker voor jou* krijg je toegang tot dertien online video's. Ga voor het complete overzicht naar sestra.nl/prediker en gebruik de code uit het boek.

Je kunt daarna alle video's direct bekijken. Je kunt de video's ook per hoofdstuk bekijken via de QR-codes (zie de Inleiding, onder kopje *Aan de slag*).

HOOFDSTUK 1

VOL MET LEEGTE

Prediker 1:2-18

Het leven is met leegte gevuld. Dat is kort en krachtig de boodschap waarmee Prediker begint. Na het opschrift (Pred. 1:1) valt hij in vers 2 met de deur in huis:

Een en al vluchtigheid, zegt Prediker, een en al vluchtigheid, alles is vluchtig.

Letterlijk staat er 'vluchtigheid van vluchtigheden' – wat vroeger werd weergegeven als 'ijdelheid der ijdelheden' (NBG 1951). Maar zo zeggen we dat niet meer in hedendaags Nederlands. Daarom wordt deze uitdrukking tegenwoordig ook wel vertaald als 'lucht en leegte' (NBV 2004). Vluchtigheid en ijdelheid, lucht en leegte. Het zijn allemaal pogingen om het Hebreeuwse woord *hèbèl* weer te geven.

Dat Hebreeuwse woord betekent zoiets als zucht, ademtocht. Denk maar aan Abel, de zoon van Adam en Eva (Gen. 4:2). Zijn naam karakteriseerde zijn leven, want het liep op niets uit. Zijn bestaan was al voorbij voordat het goed op gang gekomen was.

Zo is ook ons leven. Het vliegt als een zucht voorbij. Het glipt je als het ware door de vingers. Je proeft er iets in van zinloosheid, vruchteloosheid. Het mist inhoud. Hoe vol onze agenda ook is en hoe druk wij ook zijn, het leven voelt vaak zo leeg aan. Wat is de zin van ons bestaan? Wat is de zin ervan om uit stof genomen te zijn en tot stof terug te keren (Gen. 3:19)? Wij zijn als een schaduw die voorbij glijdt.

Dat klinkt nogal somber, donker, pessimistisch. Maar het is goed om Prediker uit te laten spreken voordat je meteen begint te protesteren. In de hoofdstukken die volgen, gaat hij namelijk toelichten waarom hij dit

zegt. Laat hem zelf maar uitleggen wat hij bedoelt. De volgende verzen, vers 3-8, laten daar al iets van zien:

*Welk voordeel heeft de mens van al zijn zwoegen
waarmee hij zwoegt onder de zon?
De ene generatie gaat en de andere generatie komt,
maar de aarde blijft voor eeuwig staan.
De zon gaat op, de zon gaat onder,
en zij hijgt naar haar plaats, waar zij opging.
De wind gaat naar het zuiden
en draait naar het noorden.
Al draaiend en draaiend
gaat de wind,
en al draaiend
keert de wind weer terug.
Alle rivieren gaan naar de zee,
toch raakt de zee niet vol.
Naar de plaats vanwaar de rivieren kwamen,
daarheen keren zij terug, om vandaar weer te gaan stromen.
Alle dingen zijn zo vermoeiend,
dat niemand het kan uitspreken.
Het oog wordt niet verzadigd van zien,
het oor wordt niet vol van horen.*

Wat wij ook doen of laten, er verandert niets. De mens kan z'n hele leven zwoegen, van 's morgens vroeg tot 's avonds laat. Het kost hem bloed, zweet en tranen. Maar wat heeft hij eraan? Wordt het leven daar in de kern anders van? Mensen komen en gaan. Bij Engelse begrafenissen klinken wel eens de woorden *ashes to ashes, dust to dust*. De mens is uit de aarde genomen en zal tot het stof terugkeren. Niets of niemand is hier blijvend. Aan de beroemdheden van vroeger heeft de jeugd van tegenwoordig geen boodschap meer. Generaties komen en gaan. Na de Stille generatie kwamen de Babyboomers, gevolgd door de Verloren generatie. Daarna kwamen de generaties X, Y en Z. Maar wie op straat de vraag stelt wat de Patatgeneratie was of wie de Millenials waren, komt al gauw tot de ontdekking dat ze tot de vergetelheid behoren. Koninkrijken komen en gaan. Na de Assyriërs en de Babyloniërs kwamen de Meden en de Perzen. De Grieken en de Romeinen waren daarna heer en meester op het wereldtoneel. Maar wie weet nog hoe ze leefden of waar ze voor stonden? Slechts

ruïnes en archeologische vondsten vertellen er iets over. Verder is alles onder de hemel in wezen hetzelfde gebleven. De zon komt elke morgen op en gaat elke avond weer onder. Morgenlicht en avondgloed wisselen elkaar af, maar daar wordt het menselijk bestaan niet anders van.

Denk eens aan de kringloop van wind en water. De winden blijven maar waaien en draaien. Maar naar welke richting de wind ook draait – noord, oost, zuid of west – eens waait hij weer terug. Het leven verandert er niet wezenlijk door. Alles blijft bij het oude. Hoeveel wateren er ook uit de bergen naar de zee stromen, het zeewater verdampt, de wolken drijven weer terug naar de bergen waar ze hun regen laten vallen, beekjes worden rivieren, en zo begint alles weer van voren af aan. Zeg nou zelf: wat is de zin daarvan? Het is een en al vluchtigheid.

Als je het hoort en ziet, word je er moe van. Maar het gekke is dat onze ogen altijd meer willen zien, en dat onze oren meer willen horen. Herken je dat? We kunnen niet lang zonder audiovisuele prikkels. We moeten wel kijken, en we moeten wel luisteren. Maar wat we zien en horen, is vermoeiend. Doodvermoeiend zelfs. Er zijn veel dingen waarvan we achteraf denken: had ik ze maar nooit gezien of gehoord. Ze voegen niets toe aan ons leven. Zo komt Prediker tot een voorlopige conclusie in vers 9-11:

*Wat er geweest is, dat zal er weer zijn.
Wat er plaatsvindt, dat zal weer plaatsvinden.
Er is niets nieuws onder de zon.
Is er iets waarvan men kan zeggen:
Kijk eens, dat is nieuw?
In de eeuwen die voor ons geweest zijn,
is het er al geweest.
Er is geen herinnering aan de vroegere dingen.
Ook aan latere dingen, die nog komen,
zal geen herinnering zijn
bij hen die daarna komen.*

Er is niets nieuws onder de zon. We kennen die uitdrukking wel. De zon en de maan, de wind en het water – alles laat zien dat niets werkelijk nieuw is. Soms denken we wel dat iets helemaal nieuw is, maar dan houden we onszelf voor de gek. Het heeft alleen een nieuw jasje aan – dat is alles. Wat er voor ons bestaan is geweest, komt terug tijdens ons leven, en anders wel na ons bestaan. Maar dat het terugkomt, is zeker. Het is om tureluurs van te worden. Alles is opgenomen in de *circle of life*.

Dat geldt trouwens ook voor de dwaasheid en fouten van mensen. Hoe vaak zie je niet dat mensen dezelfde fouten maken als hun voorouders – dat volken dezelfde dwaasheid begaan als hun buurvolken? Het verleden is er om van te leren, zeggen we. Maar de geschiedenis herhaalt zich keer op keer. Wat is de zin daarvan?

Prediker laat het er niet bij zitten. Hij zal en moet het weten. Met hart en ziel is hij op zoek naar wijsheid. Hij wil begrijpen waarom het zo gaat. Het leven moet toch te doorgronden zijn? Dan komt hij tot een opmerkelijke uitspraak in vers 12-13:

Ik, Prediker, was koning over Israël in Jeruzalem.

Ik legde mij met heel mijn hart erop toe met wijsheid te onderzoeken, en na te speuren alles wat er onder de hemel plaatsvindt. Dat is een treurige bezigheid, die God aan de mensenkinderen gegeven heeft om zich ermee te vermoeien.

Prediker zocht wijsheid – maar wat is wijsheid? Voor ons westerse mensen is dat iets van het hoofd (rationeel). Denk maar aan een intellectueel vraagstuk of allerlei interessante informatie die op internet te vinden is. Bijbelse wijsheid is echter anders. Het is iets van het hart (relationeel). Als je die wijsheid zoekt, zoek je een goede manier van leven in relatie met God en mensen. Het is niet theoretisch, maar praktisch – niet abstract, maar concreet. Bijbelse wijsheid gaat namelijk over het alledaagse leven, over het maken van de juiste keuzes en dus ook over het luisteren naar Gods geboden. De Bijbel zegt dat de vreze des HEEREN het beginsel van de wijsheid is (Job 28:28, Ps. 111:10, Spr. 9:10). Wijsheid is vooral ontzag voor God. Als Prediker kennis zoekt, dan wil hij door God geleerd zijn. Wereldse wijsheid vlakt God en zijn geboden uit. Bijbelse wijsheid daarentegen kan niet zonder God en zijn geboden bestaan!

Zo is Prediker op zoek gegaan naar ware wijsheid. Maar het voelt aan als een treurige bezigheid. Hij heeft het er bijna te kwaad mee. Doodvermoeiend is het – een kwelling die God de mens heeft opgelegd. Want zelfs met alle wijsheid van de wereld blijven er nog vele vragen over waarop wij geen antwoorden hebben, en vele raadsels die wij niet kunnen oplossen. Dat is even herkenbaar als frustrerend. De mens is altijd weer geneigd om, net als de torenbouwers van Babel (Gen. 11:1-9), van beneden naar boven te klimmen. We willen namelijk als God zijn. Was dat niet de belofte waarmee de slang in het paradijs Adam en Eva tot de eerste zonde aanzette (Gen. 3:1-5)?

We zoeken naar logica en samenhang, maar vinden die niet. We stellen regels op, maar komen overal uitzonderingen tegen. We bedenken wetenschappelijke theorieën, maar die blijken slechts tijdelijk houdbaar. We zoeken naar nieuwe vaccins, maar steeds weer komen we nieuwe virussen tegen. We zetten systemen op, maar daar heeft het leven lak aan. Steeds weer zijn we terug bij af. Als dat geen kommer en kwel is ... In vers 14-18 lees je dat Prediker er triest en treurig van is geworden:

Ik heb alle werkzaamheden gezien die er onder de zon plaatsvinden, en zie, het was alles vluchtig en najagen van wind.

Het kromme kan niet rechtgemaakt worden en wat ontbreekt, kan niet meegeteld worden.

Ik overwoog in mijn hart: Zie, ik heb mijn wijsheid vergroot en vermeerderd, meer dan allen die vóór mij in Jeruzalem geweest zijn de hunne. Mijn hart heeft veel wijsheid en kennis ontdekt.

Ik legde mij met heel mijn hart erop toe wijsheid te kennen, en onverstand en dwaasheid te leren kennen. Ik merkte dat ook dit slechts najagen van wind is.

Want in veel wijsheid zit veel verdriet.

Wie kennis vermeedert, vermeedert leed.

Als je wind najaagt, vang je niets. En als je lucht grijpt, blijf je met lege handen achter. Zo is het zien van al het werk dat onder de zon gedaan wordt. Alles lijkt banaal en triviaal. Wat doet er echt toe? Wat krom is, wordt niet recht. Wat incompleet is, wordt niet volmaakt. Alle menselijke activiteit is in zichzelf zonder zin. Ons zwoegen en ploeteren zet ten diepste geen zoden aan de dijk. Nee, het is vol leegte.

Op een zeker moment vond Prediker dat hij z'n wijsheid vergroot had. Hij was blij met de kennis die hij had opgedaan. Daarna ging hij op zoek naar de tegenpool van wijsheid: dwaasheid. Als je weet wat dwaasheid inhoudt, leer je de wijsheid toch nog beter kennen? Hij kwam er echter gauw achter dat ook die zoektocht vol leegte was. Want hoe meer je weet, hoe meer je eronder lijdt. In veel wijsheid zit veel verdriet. Wie wijs wordt, ziet dat de wereld vol narigheid is. Geen mens kan aan de vruchteloosheid van het leven ontsnappen. Als je dit 'gebroken leven' steeds beter leert kennen, dan kun je er zelf nog door gebroken worden. Kortom: er is niets nieuws onder de zon – en de leegte van het leven staat vast!

» DAG 1

Over honderd jaar ...

Begin deze bijbelstudie eens met het opschrijven met het tweede vers uit Prediker:

De trein zit vol met mensen. De een neemt een slok koffie, de ander tuurt onrustig naar haar smartphone en weer een ander kijkt stoïcijns voor zich uit. En ik vraag me af: waar gaan deze mensen allemaal naar toe? Ineens komt daar de gedachte bij mij binnen: over honderd jaar is niemand er meer, niemand van al die mensen die vandaag bij mij in de trein zitten.

Een en al vluchtigheid, alles is vluchtig, zegt Prediker direct aan het begin van zijn schrijfsels. Generaties gaan, generaties komen, maar de aarde blijft altijd bestaan. (Pred. 1:4)

We worden geboren, we sterven en daartussenin moeten we ons leven vormgeven. We groeien op, leren, werken, lachen, huilen, tobben, vechten en baren weer nieuwe mensen. *That's the circle of life.* Zomaar kun je denken: 'Welk voordeel heeft de mens van alles wat hij heeft verworven, al zijn moeizaam gezwogen onder de zon?' (Pred. 1:3, NBV)

Nadenken over de tijd

Er zijn allerlei bezigheden in je leven die je vanzelfsprekend bent gaan vinden, zoals het doen van een boodschapje, het schillen van aardappels, het poetsen van je tanden of het aantrekken van je schoenen. Over andere dingen denken we weloverwogen na: het kopen van een huis, het maken van een verre reis, het kiezen van een studierichting of het solliciteren op een baan.

We kunnen onze tijd zinnig invullen, maar er zijn genoeg momenten dat we vergeten na te denken over onze tijd. Dan hangen we op de bank en surfen we wat op ons scherm, of we draven maar door en proberen meer uit het leven te halen dan we al hebben. Totdat we tot stilstand komen, wellicht doordat er iets pijnlijks ons leven binnenkomt. Bij het schrijven van dit boek zitten we midden in de coronacrisis. Op dit moment staan we als samenleving te trillen op onze benen. We ervaren verliezen en we voelen ons kwetsbaar. Onze eigen verliezen kunnen ons diep raken en juist op die momenten worden we stilgezet bij de instabiliteit en de vergankelijkheid van het leven.

We zijn vergankelijke mensen. Dat kwam ineens bij mij binnen toen ik in de trein zat. Ik was onderweg naar een vrouwenevent waar ik mocht spreken over het thema: *Wie ben ik?* Ja, wie ben ik? Waarom leef ik? En waarom juist vandaag? Wat heeft het allemaal voor zin?

Die vragen komen binnen nu onze wereld getroffen wordt door een pandemie.

Levensvragen

Wij mensen kunnen behoorlijk in de war raken. We kunnen zoveel waaromvragen hebben, als alles opeens anders is. Prediker is een eerlijk boek dat dit soort levensvragen aanstipt en uitdiept.

Ik nodig je uit om met ons in het boek Prediker te duiken en te leren van zijn opgedane inzichten. Ik hoop dat je dingen herkent, dat je eigen nieuwsgierigheid wordt aangewakkerd. En ik wil je aanmoedigen om opnieuw vragen over je eigen leven te stellen. Met als hoofdvraag: om wie of wat draait het in mijn leven? Hoe zou je aan het begin van dit boek antwoord geven op die vraag?

› DAG 2

Vluchtig

Een en al vluchtigheid, alles is vluchtig. (Pred. 1:2)

Lucht en leegte, zegt Prediker, lucht en leegte, alles is leegte.
(Pred. 1:2, NBV)

Ijl en ijdel, zegt Prediker, ijl en ijdel, alles is ijdel. (Pred. 1:2, WBV 1975)

Alles is lucht en leegte, zegt Prediker. Niets heeft werkelijk zin! Het hele leven is maar lucht en iets onbegrijpelijks! (Pred. 1:2, Het Boek)

Wat een binnenkomer! Prediker verpakt de eerste woorden van zijn boek niet in een mooi cadeaupapiertje. Nee, hij begint direct met pittige woorden die gaan over ons aardse bestaan. Steeds weer doet hij dat: onthutsende woorden schrijven die binnenkomen. Ongeveer 40 keer wordt het Hebreeuwse woord *hèbèl* door de schrijver gebruikt. Lieuwe-Jan heeft dit woord uitgelegd in de inleiding. Het betekent zoiets als damp, rook, mist. In de HSV is het vertaald met het woord vluchtig. Zet je maar schrap: we krijgen les van een man die geen blad voor de mond neemt en eerlijk is. Kun je het aan?

Een man als Prediker zou je toch niet op je feestje willen uitnodigen. Misschien ken je mensen die lijken op Prediker. Voor hen is het glas aldoor halfleeg in plaats van halfvol. Je zou deze mensen soms een training gunnen bij een positiviteitsgoeroe. Toch doen we Prediker geen recht wanneer we hem het etiket *pessimist* of *zwartkijker* opplakken. Zijn woorden mogen zwartgallig klinken, wel is hij op zoek naar eerlijke antwoorden over het leven. En juist die eerlijkheid van Prediker spreekt veel mensen aan. Prachtig dat er in de Bijbel ruimte is voor de gevoelens en gedachten die Prediker heeft!

Schokkende conclusie

Je kunt je afvragen of dit boek wel past in de Bijbel. Er staan verwarrende teksten in en het lijkt alsof er vele tegenstrijdigheden zijn. In dit boek draait het ook niet zozeer om Gods heilsplan, zoals in veel andere bijbelboeken duidelijk wel het geval is. In het boek Prediker gaat het meer over menselijke gevoelens en gedachten. Dat maakt dat dit boek een buitenbeentje is vergeleken met andere bijbelboeken.

Maar wat (h)eerlijk dat Prediker ons een inkijkje geeft in zijn leven. Zijn leven is naar menselijke maatstaven zeer geslaagd. Hij heeft weinig meer te wensen en bovendien staat hij bekend als een wijs man. Zou hij een beetje de schone schijn ophouden, dan zouden de mensen tegen hem op blijven kijken. Maar daar steekt hij een stokje voor. Hij zet zijn eigen leven in de spotlights en zegt eerlijk dat hij er niet genadig vanaf komt. Zijn welvarende leven spat als een zeepbel uit elkaar. Wat blijft er over van al zijn gezwoeg en rijkdom? Wat overblijft is niet meer dan een paar druppeltjes water die binnen enkele minuten door de zon zijn verdampt. Wat een schokkende en aanstootgevende conclusie. Waarom doet hij dit? Kort gezegd: Prediker wil mensen wakker schudden die denken dat het geluk te vinden is in een welvend leven.

Ervaringsdeskundige

Misschien sta je aan het begin van je volwassen leven en ben je net vol passie begonnen aan een nieuwe opleiding of ben je in blijde verwachting van een kind. Misschien heb je loonsverhoging gekregen of heb je net je droomhuis gekocht. Je hebt de prins op het witte paard ontmoet of je kijkt uit naar je vijftienvijftigjarig huwelijksfeest. Wat moet je dan met een boek als Prediker?

Laat je onderwijzen door een ervaringsdeskundige. Hij wil je lessen leren die je in beraad kunt nemen. Die lessen zijn op elk moment van je leven van belang. Misschien sta je op dit moment voor een belangrijke keuze. Maar Prediker helpt je ook wanneer je worstelt met donkere gedachten of met zingevingsvragen. Hij zucht met je mee als het leven zwaar voelt. Daarnaast geeft hij wijze tips die van toegevoegde waarde zijn voor je levensreis. Haak daarom niet af, maar laat je raken door een man die eerlijk met je wil nadenken over het leven.

Geen maakbaar geluk, maar wel concreet

Het geluk vinden. Daar is Prediker mee bezig. En zó veel mensen zijn op zoek naar geluk. De bekende psychiater Dirk de Wachter heeft de uitspraak gedaan: 'Vroeger toen de mensen nog geloofden in een God was het leven veel makkelijker. Zij geloofden in een gelukkig leven, na dit leven, namelijk de hemel. Tegenwoordig wil de mens in het hier-en-nu al dat volmaakte geluk vinden en ervaren.'

In het Westen lijkt veel maakbaar. Zo ook het geluk. Als je maar hard genoeg je best doet, ligt het geluk aan je voeten. Toch? Er zijn dikke boeken geschreven over dit onderwerp. Maar heb jij weleens een volmaakt

gelukkig mens gezien? Ken je iemand in je naaste omgeving die kan zeggen: 'Ik heb alles wat ik wil en ik voel mij intens gelukkig'? Ik heb nog nooit zo iemand ontmoet.

Wanneer je niet verder kijkt dan naar dat wat onder de zon gebeurt, zul je vooral bezig zijn om te zoeken naar genot en plezier. Je energie zal opgaan aan werk en prestatie. Gezondheid wordt een obsessie. Wanneer je het leven gaat bekijken vanuit je eigen perspectief, kun je gemakkelijk Gods beweging missen. Het Nieuwe Testament wijst ons op dat grotere geheel. We leven niet alleen voor wat onder deze zon gebeurt. Wij worden getroost met de belofte van een nieuwe hemel en aarde.

Prediker lijkt zich niet zo druk te maken over Gods beweging. Hij is vooral gefocust op de dingen die gebeuren onder de zon en heeft zijn plek onder die zon ingenomen. De beweging die hij maakt is vooral vanuit zijn eigen perspectief.

Wij zijn bevoorrecht dat we nieuwtestamentische christenen mogen zijn. Naast het Oude Testament hebben we het Nieuwe Testament gekregen. Daarin lees je veel over Gods Koninkrijk, dat met Jezus in onze wereld is gekomen. Een Koninkrijk waarin wij nu al onze plek mogen innemen. Binnen dat Koninkrijk is het heilzaam en goed om ook de aardse vragen van Prediker te stellen. Want het zijn zulke actuele vragen – ook voor Koningskinderen.

Welk voordeel heeft de mens van al zijn zwoegen waarmee hij zwoegt onder de zon?

(Pred. 1:3)

Wil je een antwoord formuleren op deze vraag?

Leren meebewegen met God

De ene generatie gaat en de andere generatie komt, maar de aarde blijft voor eeuwig staan. (Pred. 1:4)

Bij het ouder worden krijgen we een reëler beeld van de werkelijkheid. Door schade en schande worden we wijzer. De les dat het leven niet voorspelbaar of controleerbaar is. Een coronavirus kan in één klap de wereld stilzetten. Een ernstige ziekte kan als ongenode gast je leven binnenkomen. Wie ben je nog wanneer onheil je leven treft?

Als we vanuit ons beperkte perspectief naar het leven kijken dan kan de moed ons in de schoenen zinken. Maar als we leren meebewegen met God dan zullen we ontdekken dat God aan het werk is om deze aarde te vernieuwen en te herstellen. Je hoeft dan niet alles uit het leven te halen. Je hoeft ook niet te leven alsof het je laatste dag is. Kinderen van God hebben een toekomst. Je leven loopt niet dood. Je sterven is een doorstart naar een eeuwig leven.

Openbaring 21:1-8 geeft je een prachtige sneakpeak in de nieuwe hemel en aarde. Lees dit gedeelte eens. Wat een vooruitzicht voor verwarde en vermoeide pelgrims.

Wat herken je van Predikers worsteling?
